

Men de to andre punkter står det lidt mere skralt til med, forstået på den måde, at når regeringen laver et forlig med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre, faktisk i begge sagerne her, må man ligesom tage ansvar for selv at lægge ryg og stemmer til det biks, man har lavet, og få det gennemført i form af lovgivning. Det ville da være rimeligt. Derfor synes jeg, at det vil være en god idé at dele det her lovforslag op, og så vil vi gerne hjælpe regeringen der, hvor de er kommet galt af sted; så kan vi forholde os til det. Dernæst må regeringen prøve at afklare de punkter, som de har aftalt med andre partier om, hvis de synes, at der er noget der. Vi ved godt, hvor knasterne er henne, og det var nøjagtig den diskussion, der var mellem ordførerne her. Det er spørgsmålet om, hvorvidt vi skal have dyrlæger eller teknikere, og så kommer det med, hvilke sprog det så skal klares på.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren i den forbindelse, hvad det er for nogle sprog, ministeren vil have bemyndigelse til at bestemme, at dyrlægerne skal kommunikere på. Hvis vi skal sige ja til noget i den retning, er det i hvert fald vigtigt, at vi får et signal om, hvad det er. Jeg tror, der er rigtig mange landmænd, der ikke bare lige kan klare et fremmed sprog.

Den sidste del er jo et spørgsmål om at opfylde de veterinæraftaler, som man indgik her for kort tid siden. Det har vi heller ingen lodder og trisser i, så derfor synes jeg, at det vil være fint, hvis man delte lovforslaget. Så kan de partier, som er enige om det – med de betænkkeligheder, som De Radikale har – se på det.

Jeg kan se her, at det kun er nogle ordførere, og det ville jeg selvfølgelig ikke have været tilfreds med, hvis jeg havde været forligspartner i sådan en sag. Jeg kan forstå, at i kommentarerne og bemærkningerne til lovforslaget står der, at det kun er V og K's ordførere. Udformningen af bestemmelsen har været forelagt VK-ordførerne i januar 2008 med henblik på sikring osv. osv., står der. Men da det bygger på en flertalsaftale, kan jeg da ikke forstå, at de andre ordførere ikke har kendt noget til det. Det skal jeg slet ikke blande mig i, jeg synes bare, at det er utilfredsstillende, og hvis man er forligspartner og har lagt ryg til det ene sted, må man da også være med til at udforme reglerne i anden sammenhæng.

Derfor kan vi støtte nogle af punkterne, og vi vil selvfølgelig kigge på det og stille nogle spørgsmål i forbindelse med udvalgsarbejde, men ellers synes vi, at de andre ting, der er di-

rette båret af et forlig, som ministeren har med andre partier, må man ligesom klare et andet sted.

Kl. 12:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Jeg er sikker på, at der var mange smede, der var glade for de indledende bemærkninger.

Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 12:25

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak, og også tak til hr. Bjarne Laustsen for, at han huskede at nævne de smede og eventuelt også bagere, der kunne finde på at skifte erhverv. Det er jo ikke alle, der bliver i samme erhverv. Selv om man er startet et sted, kan man jo godt fortryde, og så kan vi jo ikke garantere – og det tror jeg heller ikke at Venstre vil – at der ikke er nogen smede eller bagere, der senere er gået hen og blevet dyrlæger.

Ud over det vil jeg sige, at det selvfølgelig er et lovforslag, der næsten er, hvad jeg vil kalde en tilståelsessag, nemlig en underkastelse i forhold til EU-lovgivningen. Vi ser jo tydeligt her, at EU igen skal være med til at bestemme, at vi skal lave om på vores egne regler herhjemme. Når jeg hører det om sprogkravet, tænker jeg, at det også er noget, som EU ligesom er med til at påvirke. Og når vi ser på det med, om dyrlægerne må have andre økonomiske interesser, kan vi se, at det også er noget EU-bestemt, som man så er nødt til at fremsætte lovforslag om.

Jeg er enig med nogle af dem, som har været på talerstolen tidligere, i, at vi selvfølgelig sagtens kan se på, om vi skal fastholde, at det kun skal være de nordiske sprog, som man skal beherske. Det er vi helt med på i Dansk Folkeparti. Vi synes også, at der skal stilles krav til, hvem det egentlig er, der skal afholde de her samtaler, hvis det er, man skal indføre dem. Hvad er det eventuelt for en tolkebistand, der skal med? At de dyrlæger, som kommer, overhovedet ikke behersker f.eks. dansk, er jo ikke noget, landmanden skal betale for. Så det kræver en nærmere undersøgelse, det er jeg fuldstændig enig i. Hvis vi kan lave noget af det om, så lad os diskutere det i udvalget. Det er vi med på.

Ud over det er det jo også interessant, at det ligesom diskuteres, om det skal være dyrlæger, der for at få en bedre dyrevelfærd skal kontrollere, om man følger et egenkontrolprogram. Jeg kan se, at Den Danske Dyrlægeforening ikke øn-